

siden, da det blev bekendt, at der var indgivet Klage over Valget. Da tillod en Sogneraadsformand sig at sige i et Sogneraadsmøde: Ja, naar der sidder 70 Keltninger i Folketinget. saa kan man sagtens faa dette Valg forkastet. Jeg siger det ikke her for at klage over Manden, men kun for at vise, at saa stærkt har Agitationen været ovre i Otterupkredsen. Der har været saa stærkt Røre, at man har ladet sig forlede til at bruge saa stærke Ytringer. Saa vil man ogsaa kunne forstaa, at der er en vis Rimelighed for, at der er sket mange flere Uregelmæssigheder end dem, der ere konstaterede i nærværende Betænkning. Jeg kan derfor ikke se andet, end at Valget i Otterupkredsen ikke bør godkendes. Jeg kan i alt Fald for mit Vedkommende efter det, jeg har set til Valget og efter den ærede Ordførers Udtalelser ikke gaa med til at stemme for, at Otterupvalget godkendes.

Ordføreren (Alfred Christensen): Jeg har halvt om halvt lovet det ærede Medlem, at han skulde have Lov til at sige imod mig og denne Indstilling, hvad han vilde, og dog skulde jeg lade være at svare, men jeg er glad ved, at jeg ikke lovede det. — i ethvert Fald vilde jeg ikke have holdt det. Jeg vil have Løjlighed til at sige et Par Ord, og det gør mig slet ikke ondt at tale imod det ærede Medlem i den Anledning. Han har som Redaktør af et Agitationsblad derovre gjort sin Pligt ved her at sige, hvad han har sagt, og jeg haaber, at jeg har gjort min Pligt ved som Udvalgets Ordfører at gøre denne Indstilling. Men naar vi begge to have gjort vor Pligt, kunne vi godt tale til hinanden og svare hinanden. Det ærede Medlems Anker vare ikke saa slemme, som jeg egentlig havde frygtet for, at de skulde være. Det blev sagt, at naar der var fremført 12 Klagepunkter mod dette Valg, kunde det godt være, at der, hvis det blev undersøgt, kunde komme mange flere. Det er mig umuligt at benægte dette. Baaede ved det ærede Medlems og mit Valg kan der have været mange Klagepunkter, men de, som ikke ere blevne oplyste og ikke ere komne frem, kunne vi dog ikke tage noget Hensyn til eller bryde os om. Saa maatte vi anstille kriminel Undersøgelse over alle 114 Folketingsvalg uden Hensyn til, om der blev klaget over dem eller ikke, og det vilde dog være en langsom, bekostelig og uhensigtsmæssig Maade at afgøre Valg paa. Det ærede Medlem ankede dernæst over, at Udvalget havde sagt her:

Dette Klagepunkt er fundet rigtigt, men det er dog ikke i Stand til at bevirke, at Valget forkastes, og endvidere om et andet Klagepunkt, at det til Dels er rigtigt, men heller ikke i Stand til at bevirke Forkastelse osv. Men, mente det ærede Medlem, naar man nu blandede sammen i en Pose alle disse Klagepunkter, der hver for sig vare af mindre Værd, skulde der komme et Facit ud, hvorefter Hr. Lohmann blev sendt hjem til Omvalg. Dette maa jeg protestere mod. Dette at forkaste et Valg, er efter min Mening en temmelig alvorlig Historie, det gaar hverken Udvalget eller Tinget til med Glæde. Jeg kan vidne for mit private Vedkommende, at jeg gaar kun med dertil i alleryderste Nødtilfælde, naar det maatte falde saaledes, at de Regler, som Tinget fra tidligere Tid har opstillet, for at en Mands Valg skal godkendes, ere tilsidesatte. Staar det derimod klart for Tinget, at en Mand er sendt herover med en Majoritet af lovlige afgivne Stemmer, godkende vi Valget. Dette er med Hensyn til Hr. Lohmanns Valg oplyst saa klart, som det kan oplyses, og vi holde os derfor til god, gammel Sæd og Skik, naar vi indstille Valget til Godkendelse; men ønskeligt vilde det være, om enten Hr. Lohmann eller Hr. Mads Larsen næste Gang maatte faa saa mange Stemmers Majoritet, at vi kunde blive fri for disse Klager. Jeg vil dernæst lægge det ærede Medlem paa Sinde, at det viser sig, at hvor Majoriteten er stor, er der kun faa Klager, medens der, hvor Majoriteten kun er ringe, som Regel er mange Klager. Jo mindre Majoriteten er, jo flere Klager, jo større Spænding er der derved, skønt Valget i begge Tilfælde kan være lige lovligt. Det ærede Medlem vilde have ønsket, at Betænkningen ikke var bleven omtrykt, men at det var blevet ved at staa der, at Udvalget ikke fandt „fuld Føje“ til at kassere Valget, og ikke som nu, at det ikke finder „Føje“ dertil. Det er nu det ærede Medlems Ønske, men der var nogle Medlemmer af Udvalget, som ønskede, at det skulde omtrykkes, idet de sagde som saa: Naar der staa, at Udvalget ikke finder Føje til at kassere Valget, er det tilstrækkeligt, og Ordet „fuld“ kan derfor godt gaa ud, og jeg maa indrømme, at deri have de Herrer Ret. Jeg mener heller ikke, at der er Føje dertil, og naar der nu kun staa, at der ikke er Føje dertil, saa betyder det akkurat det samme, som jeg skrev, at der ikke er „fuld Føje“ dertil, det vil sige, at vi godkende Valget. Der har været noget i Vejen med Valget